

961214-1

V dnešních *Lidových novinách* (s. 9) píše Václav Klaus in: „Je to už sedm let! Nebo teprve?“ mj. o „druhé stránce“ proměn v jeho životě, vyvolaných tím, že byl před sedmi lety spolu s dalším tehdejším prezidentem Husákem (krátce před jeho vlastní resignací) jmenován ministrem. K té „druhé stránce“ náleží podle jeho slov také „nesporná ztráta soukromí“: znamená to jistou ztrátu přirozené lidské spontaneity, ztrátu elementární anonymity, ztrátu osobní – pro každého jedince jistě výhodné – bezvýznamnosti“ atd. Když jsem toto místo přečetl, uvědomil jsem si, že jsem vlastně v celém svém životě až do dneška tento pocit „elementární anonymity“ a „osobní bezvýznamnosti“ nezaznamenal. Ne že by mi byl zcela cizí, zcela neznámý, ale jen v jisté nepochybné – jak se hned ukáže – nezpochybnitelné „pouhé relativitě“. Je to nejspíš otázka výchovy či spíše atmosféry, do níž jsem se narodil a v níž jsem vyrůstal. Teprve v konfrontaci s oním pro mne překvapivým Klausovým vyjádřením si kladu otázku, čím to bylo způsobeno či vyvoláno, na čem za záviselo, kdo tak odlišně „nastavil“ způsob, jak jsem od počátku chápal svůj život a sám sebe, byť – ještě jako malé dítě – sebezprimitivněji a bez jakéhokoliv zdůvodnění, dokonce bez chápání toho, že takové pocity musí být ospravedlňovány anebo prostě zamítány a odvrhovány. Byl to v mém případě nepochybně vliv mé matky, která – vůbec nevím, zda oprávněně či nikoliv, a řekl bych, že na tom vlastně nezáleží, protože na tom z mého tehdejšího hlediska ani tenkrát nezáleželo a záležet nemohlo – odvozovala své protestantství resp. evangelictví přinejmenším od dob tolerančních a tím od husitství a zejména Jednoty bratrské. Od svých nejmladších let jsem byl stále vystaven tlaku a také ustavičné kontrole ve vztahu k základnímu postulátu, že totiž „my evangelíci“ musíme být – a proto jsme – „solí země“, musíme být lepší než ostatní, protože je nás jednak málo, ale zejména máme na co navazovat, z čeho čerpat a na co ostatním ukazovat a co ostatním předávat nebo alespoň k předávání nabízet.

(Praha, 961214-1.)